

Roma Netepaké Wahyu iku - Nomer Sepuluh

Pasecèn Pungkasan: Kitab Yoèl, Rubuhé New York, lan Lambang Roma ing Sajarah Advent

Jeff Pippenger

2024-08-26

Polemik pungkasan kang dakajab digandhèngake karo argumentasi-argumentasi sajarah liyane ngenani pralambang Roma sajroning sajarah Advent yaiku kitab Yoel. Polemik iku dumadi sawisé 11 September 2001, lan tanpa nimbang kahanan-kahanan ing mangsa iku, sawetara pokok alus bisa banget ora kapirsan. Kanggo nempatake kahanan-kahanan mau ing konteks kang trep, perlu dipertimbangake sajarah Millerit. Ing tanggal 11 Agustus 1840, wangsité wektu ing Wahyu pasal sangang, ayat limalas, kawujud.

Banjur malaékat papat iku dililani, sing wus kasiyapaké kanggo sajam, sadina, sabulan, lan setaun, supaya matèni saprateloning manungsa. Wahyu 9:15.

Ayat punika ngenali “sajam, lan sedina, lan sasasi, lan setaun” minangka padha kaliyan telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dinten. Papat malaékat punika nglambangaken wekdal nalika Islam wiwit ngasta kakuwasan lan nggawa peperangan nglawan Rum, kawiwitan tanggal 27 Juli 1449. Titik wiwitanipun katetepaken kanthi migunakaken titik pungkasan saking wahyu wekdal sanès ingkang suwéné satus seket taun. Wahyu wekdal kapisan ingkang suwéné satus seket taun punika dipratelakaken wonten ing sajarah bilai kapisan, ingkang ugi dados slomporet kaping gangsal wonten ing Wahyu pasal sanga. Nalika wahyu satus seket taun punika rampung tanggal 27 Juli 1449, wahyu wekdal ingkang samenika kita rembag punika kawiwitan, lan telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dinten salajengipun wahyu punika dipunpungkasi tanggal 11 Agustus 1840.

William Miller sampun mangertosi bilih kakuwatan-kakuwatan ing Wahyu sanga punika nglambangaken Islam, lan sadèrèngipun tanggal 11 Agustus 1840, satunggaling Millerit ingkang namaipun Josiah Litch ngaturaken satunggaling pratélan adhedhasar pitedahing ramalan kanthi nandhesaken bilih ing taun 1840, Kakuwasan Ottoman badhé sirna. Sapuluh dinten sadèrèngipun 11 Agustus 1840, Litch nyarujuki malih lan nganyari pratélanipun supados nedahaken boten namung taun kaleksananipun ramalan punika, nanging ugi taun, dinten, lan wulanipun piyambak. Sister White maringi katrangan ngenani pangaruh pratélanipun Litch dhateng jagad agami para Millerit nalika prastawa punika kalampahan.

“Ing taun 1840, ana pepangkèning ramalan liyane kang nggumunaké lan nguripaké kapentingan kang sumebar ing endi-endi. Rong taun sadurungé, Josiah Litch, salah siji saka para pelayan utama kang martakaké tekane kaping pindhho, nerbitaké sawijining panerang bab Wahyu 9, kanthi ngramal rubuhipun Kakaisaran Ottoman. Miturut petungané, kakuwatan iki bakal diruntuhaké ... ing tanggal 11 Agustus 1840, nalika kakuwatan Ottoman ing Konstantinopel bisa diarep-arep bakal dipunpecah. Lan iki, pitados kawula, bakal kabukten mangkono anané.”

“Ing wektu kang satemenipun sampun katemtokaké, Turki, lumantar para duta agungipun, nampi pangayoman saka kakuwasan-kakuwasan sekutu Éropah, lan kanthi mekaten nyerahaké dhirinipun wonten ing sangandhaping pangendhalènipun bangsa-bangsa Kristen. Kadadosan punika netepi ramalan punika kanthi pas sanget. Nalika prakawis punika kawuningan, tiyang kathah dados yakin dhateng beneripun asas-asas tafsiran nubuatan ingkang dipunagem déning Miller lan para rencangipun, lan satunggaling dorongan ingkang nggumunaké kaparingaken dhateng gerakan advent. Para priya ingkang gadhah kawruh lan drajat nggabung kaliyan Miller, ing salebeting martakaké tuwin nerbitaké pandanganipun, lan wiwit taun 1840 dumugi 1844 pakaryan punika ngrembaka kanthi rikat.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Panyetujanipun tumrap prastawa punika sajangking pirang-pirang taun sampun kaping bola-bali dipunserang lumantar manéka warna cara déning para Advent Hari Ketujuh Laodikia. Kados déné prakawis pitung wekdal lan “kang saben dinten”, nyerang kayektèn punika tegesipun nolak dhasar-dhasar iman kados ingkang kaambaraken wonten ing kalih loh suci, lan ugi panguwaosipun Roh Wangsit. Sebabipun Satan sampun nyambut damel kanggé ngrusak kapitadosan dhateng sajarah punika gadhah manéka aspek.

Ramalan Litch migunakaké “prinsip-prinsip tafsir wangsit ingkang dipuntampi déning Miller.” Miller diparingi pangertosan tumrap unsur wekdal wangsit, lan sinten waé ingkang mamang bilih pesen Miller adhedhasar wekdal wangsit, namung prelu nyemak bagan para pelopor taun 1843 lan 1850 kanggé mastèkaké bilih prakawis punika leres. Sadèrèngipun 11 Agustus 1840, para panyengkuyunging oposisi tumrap ramalan Miller bab rawuhipun Kristus bakal ndhèrèk ngandharaké bilih wekdal wangsit boten saged dipun-ginakaken kanggé mangertosi kapan Kristus badhé rawuh. Padatanipun piyambakipun migunakaké pratelan ing Kitab Suci bab boten mangertos dinten utawi jamipun, kanggé nolak pesen lan pakaryanipun.

Nanging bab dina lan jam iku ora ana wong siji waé sing sumurup, malah para malaékat ing swarga uga ora, kajaba mung Rama-Ku piyambak. Nanging kaya ing jaman Nuh, mangkono uga bakal tumeka tekaning Putraning Manungsa. Awit kaya ing dina-dina sadurunge banjir, wong-wong padha mangan lan ngombe, padha kawin lan ngawinaké, nganti tekan dina nalika Nuh mlebu ing prau; lan padha ora sumurup nganti banjir teka lan nyirnakaké kabèh; mangkono uga bakal tumeka tekaning Putraning Manungsa. Ing wektu iku bakal ana wong loro ana ing pategalan; sing siji bakal kaangkat, lan sijiné bakal ditinggal. Matius 24:36–40.

Sanadyan ana pethikan iki, para Millerit nemokake bukti Kitab Suci kang kakehan banget kanggo nyokong ramalan-ramalane, lan terus maju sarta tumindak adhedhasar sawijining asas kang ing tembe banjur diidentifikasi déning Sister White.

“Ora ana wong siji waé sing weruh dinané lan jamé’ iku dadi pawadan sing paling kerep diajokaké déning wong-wong sing nampik iman marang rawuhipun Gusti. Kitab Suci mangkéné: ‘Nanging bab dina lan jam iku ora ana wong sing weruh, para malaékat ing swarga uga ora, kejaba mung Rama-Ku piyambak.’ Matius 24:36. Panjlèntrèhan kang

cetha lan selaras ngenani ayat iki wis diparingaké déning wong-wong sing ngentèni Gusti, lan panganggoné kang klèru déning para panentangé uga wis katuduhaké kanthi cetha. Tembung-tembung iku dipangandikakaké déning Kristus ana ing pawicantenan kang ngèlingaké banget karo para sakabaté ana ing Gunung Zaitun, sawisé Panjenengané kanggo pungkasan kaliné nilar Padaleman Suci. Para sakabat padha takon mangkéné: ‘Apa tandhané rawuhing Paduka lan pungkasaning jagad?’ Gusti Yésus banjur maringi tandha-tandha, lan ngandika: ‘Manawa kowé ndeleng samubarang iku kabèh, sumurupa manawa wus cedhak, wis ana ing ngarep lawang.’ Ayat 3, 33. Sawijining pangandika Sang Juru Slamet ora kena digawé kanggo mbatalaké pangandika liyané. Sanadyan ora ana wong siji waé sing weruh dinané utawa jamé rawuhipun Panjenengané, kita diwulang lan diprayogakaké supaya ngerti nalika wekdal iku wus cedhak. Kajaba iku kita uga diwulang yèn nglirwakaké pepélingé Panjenengané, lan nampik utawa nglalèkaké kanggo mangertèni nalika rawuhipun Panjenengané wus cedhak, bakal ndadèkaké kacilakan tumrap kita kaya déné marang wong-wong sing urip ing jamané Nuh kang ora ngerti kapan banjir bakal teka. Lan pasemon ing bab sing padha, kang mbandhingaké abdi kang setya lan abdi kang ora setya, sarta mratèlakaké paukuman tumrap wong kang kandha ing sajroning atiné, ‘Gustiku nundha rawuhipun Panjenengané,’ nuduhaké ing pepadhang apa Kristus bakal nyawang lan maringi ganjaran marang wong-wong sing ketemu déning Panjenengané lagi padha jaga lan mulangaké rawuhipun Panjenengané, lan marang wong-wong sing nampik iku. ‘Mulané padha jaga,’ pangandikané. ‘Rahayu abdi kang déning bendarané, nalika bendarané teka, ketemu nglakoni mangkono.’ Ayat 42, 46. ‘Awit manawa kowé ora jaga, Ingsun bakal teka marani kowé kaya maling, lan kowé ora bakal ngerti ing jam pira Ingsun bakal teka marani kowé.’ Wahyu 3:3.” The Great Controversy, 370.

Nalika ramalan Litch kaleksanan, wong-wong “kang duwe kawruh lan kalungguhan banjur sesarengan karo Miller, ing pawartosan uga ing nerbitake panemune, lan wiwit taun 1840 nganti 1844 pakaryan iku saya nyebar kanthi cepet.” Pesené Miller diparingi kakuwatan nalika paugeran-paugerané babagan tafsir kenabian kabukten minangka paugeran kang sah. Minangka tanggapan marang kaleksanané ramalan wektu iku, ora mung paugerané Miller kang dikukuhaké lan akèh wong banjur gabung karo gerakan Millerite, nanging kang padha pinunjul wigati sacara kenabian yaiku yèn paugeran utama saka paugeran-paugerané Miller iku kang wis dikukuhaké. Uga, kasunyatan yèn pengukuhan iku kaleksanan lumantar panggunaan sawijining ramalan bab bilai kapindho saka telung bilai, kang uga yaiku kalasangka kaping lima, kaping enem, lan kaping pitu.

Panguwasa tumrap pekabarané Miller dadi salah siji pratandha dalan sing paling wigati ing gerakan reformasi Millerit. Bab iku wus dilambangaké déning baptisané Gusti Yésus. Bab iku nandhani yèn prosès pangujian pungkasan tumrap umat prajanjian kang sadurungé (para Protestan) wus diwiwiti. Bab iku dadi titik pokoking serangané Iblis marang sakabèhé gerakan lan pekabaran Millerit.

“Pitakon apa waé kang bisa ditangèkaké déning Sétan ing sajroning pikiran kanggo nuwuhaké mamang ngenani sajarah agung tumrap lelampahan umat Allah ing mangsa

kapungkur bakal ndadèkaké remen kaluhurané kang satanis lan iku minangka panerak marang Allah. Pawarta bab tekane Gusti enggal kanthi kakuwasan lan kamulyan kang gedhé marang donya kita iku kayektèn, lan ing taun 1840 akèh swara kang muni nglairaké pawarta iku.” Manuscript Releases, jilid 9, 134.

Ing tanggal 11 September 2001, bilai kang katelu tumeka ing sajarah kenabian. Kedadeyan punika negesaken pranatan utami tumrap panafsiran wangsit ingkang dipunanut déning gerakan malaékat ingkang katelu, ingkang kawiwitan ing taun 1989. Kayekten kapisan ingkang kabikak tumrap utusan saking gerakan reformasi punika kabikak ing taun 1989, lan punika sanès enem ayat pungkasan saking Daniel sewelas. Punika inggih kayekten bilih sadaya gerakan reformasi sami lumampah saajar kaliyan setunggal lan setunggalipun, lan kedah dipun-gandhèngaken bebarengan baris ing nginggil baris, supados saged ngenali ciri-ciri saking gerakanipun satunggal atus patang dasa sekawan èwu, ingkang dados gerakan malaékat ingkang katelu. Pawartos umum kapisan ingkang naté kula aturaken punika wonten ing satunggaling camp meeting ing taun 1994, utawi mbok bilih 1995. Pawartos punika sanès babagan enem ayat pungkasan saking Daniel sewelas, nanging babagan garis-garis reformasi ingkang sami lumampah saajar kaliyan setunggal lan setunggalipun.

Nalika ramalan bab Islam saka bilai katelu kacumponan ing tanggal 11 September 2001, iku saajar karo tanggal 11 Agustus 1840. Ing taun 1840, sawijining ramalan ngenani bilai kapisan lan kapindho negesake pesen para Millerit, lan ing tanggal 11 September 2001, sawijining ramalan ngenani bilai katelu negesake pesen Future for America. Pangelan marang kasunyatan iku nggawa wong akèh mlebu ing gerakan kasebut, dene sadurunge utamané mung siji wong. Pesen saka gerakan iku lan utusane banjur dadi sasaran serangan, padha kaya sajarah taun 1840 wis dadi titik pangrangkep serangan Iblis sajroning dasawarsa-dasawarsa sabanjuré.

Wong-wong sing mèlu gerakan Future for America nampani paugeran-paugeran tafsir nabi sing diklumpukaké déning utusan saka sajarah iku. Salah siji saka paugeran-paugeran mau, mbokmenawa kang paling wigati, biyèn lan saiki yaiku sawijining penerapan rangkep telu tumrap ramalan. Utusan iku wis tekan pangerten yèn bebener-bebener kenabian tartamtu digambaraké lumantar telung penggenapan sing mligi. Kanthi pracaya yèn sajarah Millerite kaulang manèh ana ing sajarahé wong satus patang puluh papat èwu, banjur katon yèn 11 Agustus 1840 iku minangka pralambang tumrap 11 September 2001, lan yèn garis-garis reformasi suci liyané uga nduwèni tenger dalan kang padha persis.

Buktinipun pengulangan saben garis reformasi suci ing garis malaékat katelu lajeng kabikak déning Sang Singa saking taler Yehuda. Katon bilih kados déné sajarah Millerite nindakaken paseksen pasemon bab sepuluh prawan dumugi ing saben rinciyanipun kanthi pas sanget, mekaten ugi sajarah Future for America.

“Aku kerep dipandhegani marang pasemon bab sepuluh prawan, kang lima wicaksana, lan lima bodho. Pasemon iki wus kawujud lan bakal kawujud nganti tekan saben tetembungané, awit pasemon iki nduwèni panrapan kang mligi tumrap jaman iki, lan,

kaya pesen malaékat katelu, wus kawujud lan bakal terus dadi kayektèn kang saiki nganti pungkasaning jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Pitu gludhug ing Wahyu pasal sepuluh dipunmangertosi minangka pratandha kang ngenali bilih pengalaman para Millerit wiwit tanggal 11 Agustus 1840 ngantos 22 Oktober 1844, lan ugi sajarah wiwit 11 September 2001 ngantos dhawuh Minggu kang badhe enggal rawuh.

“Pepadhang mirunggan sing kaparingaké marang Yohanes, kang kaandharaké lumantar pitu gludhug, iku minangka panggambaran prastawa-prastawa sing bakal kalakon ana ing sangisoré pekabaran malaékat kapisan lan kapindho...”

“Sawisé pitu gludhug iku ngucapaké swarané, dhawuh punika tumuju marang Yohanes kados dene marang Daniel gegayutan kaliyan kitab alit punika: ‘Patènana prakara-prakara kang wis diucapaké déning pitu gludhug iku.’ Iki magepokan kaliyan prakara-prakara ing tembé kang bakal kaandharaké manut urutané.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 971.

Dipunmangertosi bilih Sister White kanthi langsung ngandika menawa gerakan malaékat ingkang kaping tiga lumampah sajajar kaliyan gerakan malaékat kaping pisan lan kaping kalih.

“Gusti Allah sampun maringi pesen-pesen ing Wahyu 14 papanipun wonten ing larik pitedahing ramalan, lan pakaryanipun boten badhé kendhat ngantos tumeka pungkasaning sajarah bumi punika. Pesen malaékat kapisan lan kapindho taksih dados kayekten tumrap jaman punika, lan kedah lumampah sesarengan kaliyan pesen ingkang ndhèrèk punika. Malaékat kaping tiga nglairaken pepèngetipun kanthi swanten ingkang sora. ‘Sasampuning prakawis-prakawis punika,’ pangandikanipun Yokanan, ‘aku ningali malaékat sanès tumurun saking swarga, gadhah pangwasa ingkang ageng, lan bumi padhang marga kamulyanipun.’ Ing padhanging pepadhang punika, pepadhanging sedaya telung pesen punika manunggal.” The 1888 Materials, 803, 804.

Lumakuning malaékat kapisan lan kapindho mlaku sajajar karo lumakuning malaékat katelu. Wangsit sing marakaké lumakuning malaékat kapisan lan kapindho, dimarakaké déning kasampurnaning sawijining wangsit wektu saka bilai kapisan lan bilai kapindho, lan pamaraké lumakuning malaékat katelu uga dimarakaké déning kasampurnaning sawijining wangsit saka bilai katelu.

Kados dene ing 11 Agustus 1840, nalika piwulangé Future for America dikonfirmasi, “akeh wong padha yakin marang beneré prinsip-prinsip tafsir wangsit sing dianut” déning Future for America, lan “sawijining dorongan kang nggumunaké diwènèhaké marang gerakan advent.” “Wong-wong kang nduwèni kawruh lan kalungguhan padha manunggal” karo Future for America, “ing sajroning martakaké lan nerbitaké” piwulang wangsit saka Future for America. Paugeran mligi saka Future for America kang kanthi cetha ngonfirmasi 11 September 2001 minangka sawijining kasembadaning wangsit yaiku “telung aplikasi wangsit.”

Nalika kita nampa pamawas dhasar babagan Islam tumrap bilai kapisan lan bilai kapindho, kaya dene diprayogakaké ing loro bagan suci, salaras karo paseksèn tinulis saka wong-wong kang ngajar pesen iku, kita ngakoni ciri-ciri kenabian tartamtu kang magepokan karo bilai kapisan lan bilai kapindho. Kitab Suci bola-bali mulang, lumantar manéka warna cara, bilih kayektèn diteguhaké adhedhasar paseksèn saka wong loro. Ciri-ciri kenabian saka bilai kapisan, digandhèngaké karo ciri-ciri kenabian saka bilai kapindho, netepaké ciri-ciri kenabian saka bilai katelu. Panganggoné Islam kaping telu iku mangkono cethané ing ngenali rawuhipun bilai katelu ing tanggal 11 September 2001, saéngga mokal ora weruh, sanadyan akèh-akèhé milih nutup mripat marang bukti iku.

Panganggoning ramalan kanthi cara kaping telu netepaké kanthi mantep yèn bilai katelu rawuh ing tanggal 11 September 2001. Banjur katon yèn paugeran iku kagandhèngaké sacara langsung karo piwelingé malaékat kapindho, kang ana ing jaman para Millerit lan uga ing jaman wong satus patang puluh papat ewu iku minangka mangsa nalika Roh Suci katumpahaké. Kaloroné sajarah iku minangka kasampurnaning pasemon bab sepuluh prawan, lan ing sajroning pasemon mau piweling Babak Tening Wengi iku dadi papan ing ngendi béda antarané wong wicaksana lan wong bodho kaweca, lan uga dadi papan ing ngendi piwelingé malaékat kapindho kaparingan kakuwatan.

“Nalika cedhak pungkasaning piwulang malaékat kapindho, aku weruh ana pepadhang gedhé saka swarga sumunar marang umaté Allah. Sining pepadhang iku katon padhang kaya srengéngé. Lan aku krungu swarané para malaékat padha sesambat, ‘Lah, Pengantèn Kakung rawuh; metua kowe padha nemoni Panjenengané!’”

“Puniko dados sesambaté tengah wengi, ingkang badhé maringi kakiyatan dhateng piwucalipun malaékat ingkang kaping kalih. Para malaékat katindakaken saking swarga kanggé nggugah para suci ingkang kendho semangatipun lan nyawisaken piyambakipun tumrap pakaryan ageng ingkang wonten ing ngarsanipun. Para priya ingkang paling pinunjul talinipun boten dados ingkang sepisanan nampi piwucal punika. Para malaékat katindakaken dhateng para tiyang andhap asor lan setya, sarta dipunpeksa supados nglairaken sesambat punika, ‘Lah, Sang Pangantèn kakung rawuh; medalana kowé kabèh ngladosi Panjenengané!’” *Early Writings*, 238.

Ing sajarahing malaékat kapisan lan kapindho, kacurahaning Roh Suci kalakon lumantar Pambengok Tengah Wengi kang nyawiji karo piwelingé malaékat kapindho. Bab iki kaulang maneh ing sajarahing malaékat katelu.

“Malaékat-malaékat padha diutus kanggo nulungi malaékat kang gagah prakosa saka swarga, lan aku krungu swara-swara kang kaya muni ana ing endi-endi, Metua saka ing kono, hé umat-Ku, supaya kowé aja dadi pandumaning dosa-dosané, lan supaya kowé aja nampa pageblug-pageblugé; awit dosa-dosané wis nganti tekan swarga, lan Gusti Allah wis ngèngeti pialané. Pesen iki katon kaya minangka tambahan marang pesen katelu, lan nyawiji karo iku, kaya sesambaté wengi tumrap pesen malaékat kapindho ing taun 1844. Kamulyaning Allah dumunung ing atas para suci kang sabar lan ngentèni, lan kanthi tanpa wedi padha mènèhi pepènget pungkasan kang khidmat, martakaké rubuhé Babul,

lan nimbali umaté Allah supaya metu saka ing kono; supaya padha bisa uwal saka paukimané kang nggegirisi.” Spiritual Gifts, jilid 1, 195.

Miturut sawijining pangetrapan ramalan kaping telu, pekabaran malaékat kang kapindho nggambarake pangetrapan ramalan kaping telu, amarga pekabaran iku ing salah siji sajarah ngandharake menawa Babilon wis ambruk kaping pindho.

Lan ana malaekat liyané mèlu tumut, ngandika, “Babil wis rubuh, wis rubuh, kutha gedhé iku, merga dhèwèké wis ndadèkaké sakehing bangsa ngombé anggur bebenduning laku jinaé.” Wahyu 14:8.

Malaékat kang rosa saka Wahyu sepuluh tumedhak bareng karo kaleksanané sawijining ramalan bab bilai kang kapisan lan kang kapindho ing tanggal 11 Agustus 1840, lan kanthi mangkono iku dados pralambang tumedhaké Malaékat kang rosa saka Wahyu pasal wolulas ing tanggal 11 September 2001. Malaékat iku, kang madhangi bumi kanthi kamulyanipun, banjur nglairaké sawijining pangumuman.

Panjenengané banjur sesambat kanthi swara banter lan rosa, pangandikané: Babil sing agung iku wus rubuh, wus rubuh, lan wus dadi papan padunungan dhemit-dhemit, lan bentenging saben roh ala, lan kurungané saben manuk najis lan sengit. Wahyu 18:2.

Pesené malaékat kapindho ing pasal patbelas, lan malaékat kang kuwasa ing pasal wolulas, nandhakaké yèn Babil wis tiba kaping pindho, lan pesen iku lagi nandhakaké Babil ing dina-dina pungkasan. Iku nandhakaké Babil ing dina-dina pungkasan, awit kaping pindho Babil sadurungé tau tiba, yaiku ing jaman Nimrod lan ing jaman Nebukadnésar tekan Belsyazar, netepaké sipat-sipat kenabian tumrap tibaé sundel ing Wahyu pitulas, kang ana tulisan ing bathuké, “Babil Agung.” Kanggo nandhakaké tibaé Babil iku ing dina-dina pungkasan, dibutuhaké loro seksi saka loro tiba sadurungé saka Babil, awit pesen ing dina-dina pungkasan yaiku: Babil wus tiba, wus tiba. Nalika malaékat kang kuwasa tumedhak nalika gedhong-gedhong agung ing Kutha New York dirubuhaké déning sawijining jamahaning Allah, lumantar pangandikané Panjenengané netepaké paugeran sawijining aplikasi rangkep telu saka ramalan. Aplikasi rangkep telu saka ramalan kang netepaké 11 September 2001 minangka panggenapaning pangandikan kenabiané Allah yaiku aplikasi rangkep telu saka telung bilai.

Nalika panggenapan mau kelakon, akèh wong banjur mèlu gerakan Future for America, lan padha yakin marang prinsip-prinsip tafsir wangsit sing wis dipigunakaké déning Future for America. Tanggal 11 Agustus 1840 kadadéan malih, lan kanthi mangkono pengulangan iku ora negesaké paugeran utama Miller, yaiku yèn sajroning wangsit Kitab Suci sedina makili setaun, amarga paugeran utama Future for America yaiku yèn sajarah kaum Millerite bab pekabaran malaékat kapisan lan kapindho dibalèni manèh sajroning sajarah gerakan malaékat katelu.

Katone cetha kanthi dhéwé yèn manawa taun 1840 dadi sawijining serangan tartamtu saka paduka satanicé, kaya déné Sister White ngenali Iblis, mula sajarah tanggal 11 September

2001 uga bakal katundhuk marang serangan kang padha. Mulané, kita nemu téyori-téyori konspirasi kang ngenali peran para globalis, utawa para Jesuit, utawa CIA, utawa kulawarga Bush, utawa sawijiné gabungan saka kakuwatan-kakuwatan mau. Téyori-téyori mau, sanadyan ngemot sawatara unsur kayektèn, dirancang kanggo mbantah pamanggih yèn ambruké gedhong-gedhong agung ing Kutha New York iku minangka sawijining pandamèl saka Gusti Allah, kang kanthi mangkono nandhani rawuhipun bilai katelu menyang sajroning sajarah gerakané wong satus patang puluh papat ewu.

“Saiki metu tembung manawa aku wis mratelakake yèn New York bakal disapu sirna déning ombak pasang gedhé? Iki ora tau dakucapaké. Aku wis ngandika, nalika aku ndeleng gedhong-gedhong gedhé sing lagi diadegaké ana ing kana, tingkat demi tingkat, ‘Pemandhangan kang nggegirisi apa ta kang bakal kelakon nalika Gusti jumeneng kanggo ngguncang bumi kanthi nggegirisi! Nalika iku tembung-tembung ing Wahyu 18:1–3 bakal kaleksanan.’ Sakabèhé bab kaping wolulas saka kitab Wahyu iku sawijining pepènget ngenani apa kang bakal nekani bumi. Nanging aku ora nduwèni pepadhang kang mligi ngenani apa kang bakal nekani New York, kajaba mung yèn aku ngerti menawa ing sawijining dina gedhong-gedhong gedhé ana ing kana bakal dirubuhaké déning panggulingan lan pambalikan saka pangwasané Allah. Saka pepadhang kang diparingaké marang aku, aku ngerti yèn karusakan ana ing donya. Siji tembung saka Gusti, siji jamahan saka pangwasané kang maha kuwasa, lan bangunan-bangunan raksasa iki bakal ambruk. Pemandhangan-pemandhangan bakal kelakon kang medenié ora bisa kita bayangaké.” *Review and Herald*, 5 Juli 1906.

Teori-teori konspirasi, manawa ora ngandhut bebener babar pisan utawa mung bebener sapérangan, kabèh mau ngrusak bebener yèn tumindak pamedharing pangayomaning Allah-lah kang ndadèkaké kelakoné prastawa-prastawa ing tanggal iku. Manéka warna teori konspirasi mau minangka serangané Sétan saka njaba gerakan marang bebener, nanging dhèwèké uga makarya kanggo ngrusak bebener saka njero gerakan. Salah siji saka serangan internal mau dhedhasar marang panolakan tumrap Roma minangka subyèk kitab Yoèl.

Kita badhé ngrembag prakawis pasulayan punika wonten ing artikel salajengipun.

Pangandikané Pangeran kang tumuju marang Yoèl bin Pethuèl. Padha rungokna iki, hé para pinituwa, lan padha gatèkna, hé sakèhé wong kang manggon ing nagara iki. Apa prakara iki tau kelakon ing jamanmu, utawa ing jaman para leluhurmu? Critakna marang anak-anakmu bab iki, lan anak-anakmu nyritakna marang anak-anaké, lan anak-anaké marang turun sabanjuré. Kang kari déning walang sangit dipangan walang, lan kang kari déning walang dipangan ulat, lan kang kari déning ulat dipangan gegremet. Tangia, hé para wong mendem, lan padha nangisa; lan padha nggereng, hé sakèhé wong kang ngombé anggur, marga saka anggur anyar; awit iku wus katumpes saka cangkemmu. Sabab ana sawijining bangsa wus munggah nglawan tanah-Ku, bangsa kang rosa lan tanpa wilangan, kang untuné kaya untuné singa, lan duwe untu geraham kaya singa gedhé. Yoèl 1:1–6.